

Byla C-295/10

Genovaitė Valčiukienė ir kt.

prieš

Pakruojo rajono savivaldybę ir kt.

(Vyriausiojo administracinio teismo prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Direktyva 2001/42/EB — Kai kurių planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimas — Planai, taikomi nedideliuose plotuose vietiniu lygiu — 3 straipsnio 3 dalis — Vietinio lygmens teritorijų planavimo dokumentai, kurių sprendiniuose numatytas tik vienas ūkinės veiklos objektas — Vertinimas pagal Direktyvą 2001/42/EB, kurio pagal nacionalinę teisę atlikti nereikia — Valstybių narių diskrecija — 3 straipsnio 5 dalis — Ryšys su Direktyva 85/337/EEB — Direktyvos 2001/42/EB 11 straipsnio 1 ir 2 dalys“

2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas . . . I - 8822

Sprendimo santrauka

1. *Aplinka — Kai kurių planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimas — Direktyva 2001/42 — Taikymo sritis — Planai ir programos, galintys turėti reikšmingų pasekmių aplinkai — Valstybių narių diskrecija — Apimtis ir ribos (Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42 3 straipsnio 2, 3 ir 5 dalys)*

2. *Aplinka — Kai kurių planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimas — Direktyva 2001/42 — Pareiga atlikti aplinkosauginį vertinimą nepažeidžiant kitų Sąjungos teisės nuostatų reikalavimų — Ribos*
(Tarybos direktyva 85/337; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42 11 straipsnio 1 ir 2 dalys)

1. Valstybių narių pagal Direktyvos 2001/42 dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo 3 straipsnio 5 dalį turima diskrecija nustatyti kai kurių rūšių planus, galinčius turėti reikšmingų pasekmių aplinkai, ribojama šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalyje, skaitomoje kartu su to paties straipsnio 2 dalimi, įtvirtinus pareigą užtikrinti, kad būtų atliekamas planų, galinčių turėti reikšmingų pasekmių aplinkai, visų pirma dėl jų charakteristikų, pasekmių ir teritorijų, kurioms gali būti daroma įtaka, aplinkosauginis vertinimas.

Todėl valstybė narė, kuri nustato kriterijų, dėl kurio praktikoje visai planų kategorijai iš anksto netaikoma pareiga atlikti aplinkosauginį vertinimą, viršija diskreciją, kurią ji turi pagal Direktyvos 2001/42 3 straipsnio 5 dalį,

skaitomą kartu su to paties straipsnio 2 ir 3 dalimis, nebent visi planai, kuriems daroma išimtis, remiantis atitinkamais kriterijais, kaip antai jų objektu, teritorijos, kurią jie apima, dydžiu arba susijusių gamtinių zonų pažeidžiamumu, gali būti laikomi negalinčiais turėti reikšmingų pasekmių aplinkai.

Šiomis aplinkybėmis Direktyvos 2001/42 3 straipsnio 5 dalį, skaitomą kartu su jos 3 straipsnio 3 dalimi, reikia aiškinti taip, kad šiuo straipsniu draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kurioje bendrai ir neišnagrinėjus kiekvieno atvejo numatyta, kad vertinimas pagal minėtą direktyvą neatliekamas, kai planų, taikomų nedideliuose plotuose vietiniu lygiu, sprendiniuose yra numatytas tik vienas ūkinės veiklos objektas. Iš tiesų remiantis tokiu kriterijumi negalima įvertinti,

ar planas turi reikšmingų pasekmių aplinkai.

patikrinti, ar atliktas vertinimas pagal iš dalies pakeistą Direktyvą 85/337 gali būti laikomas suderintos arba bendros procedūros išraiška ir ar jis apima visus Direktyvos 2001/42 reikalavimus. Jeigu taip yra, nebetaikoma pareiga atlikti naują vertinimą pagal pastarąją direktyvą.

(žr. 46–48, 54 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Direktyvos 2001/42 dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo 11 straipsnio 1 ir 2 dalis reikia aiškinti taip, kad atlikus aplinkosauginį vertinimą pagal Direktyvą 85/337 dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, iš dalies pakeistą Direktyva 97/11, neatleidžiama nuo pareigos atlikti tokį vertinimą pagal Direktyvą 2001/42.

Be to, Direktyvos 2001/42 11 straipsnio 2 dalimi valstybės narės neįpareigojamos savo vidaus teisės sistemose numatyti suderintų ar bendrų procedūrų, kuriuos atitiktų direktyvų 2001/42 ir 85/337 reikalavimus.

Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi

(žr. 63, 66 punktus ir rezoliucinės dalies 2 ir 3 punktus)